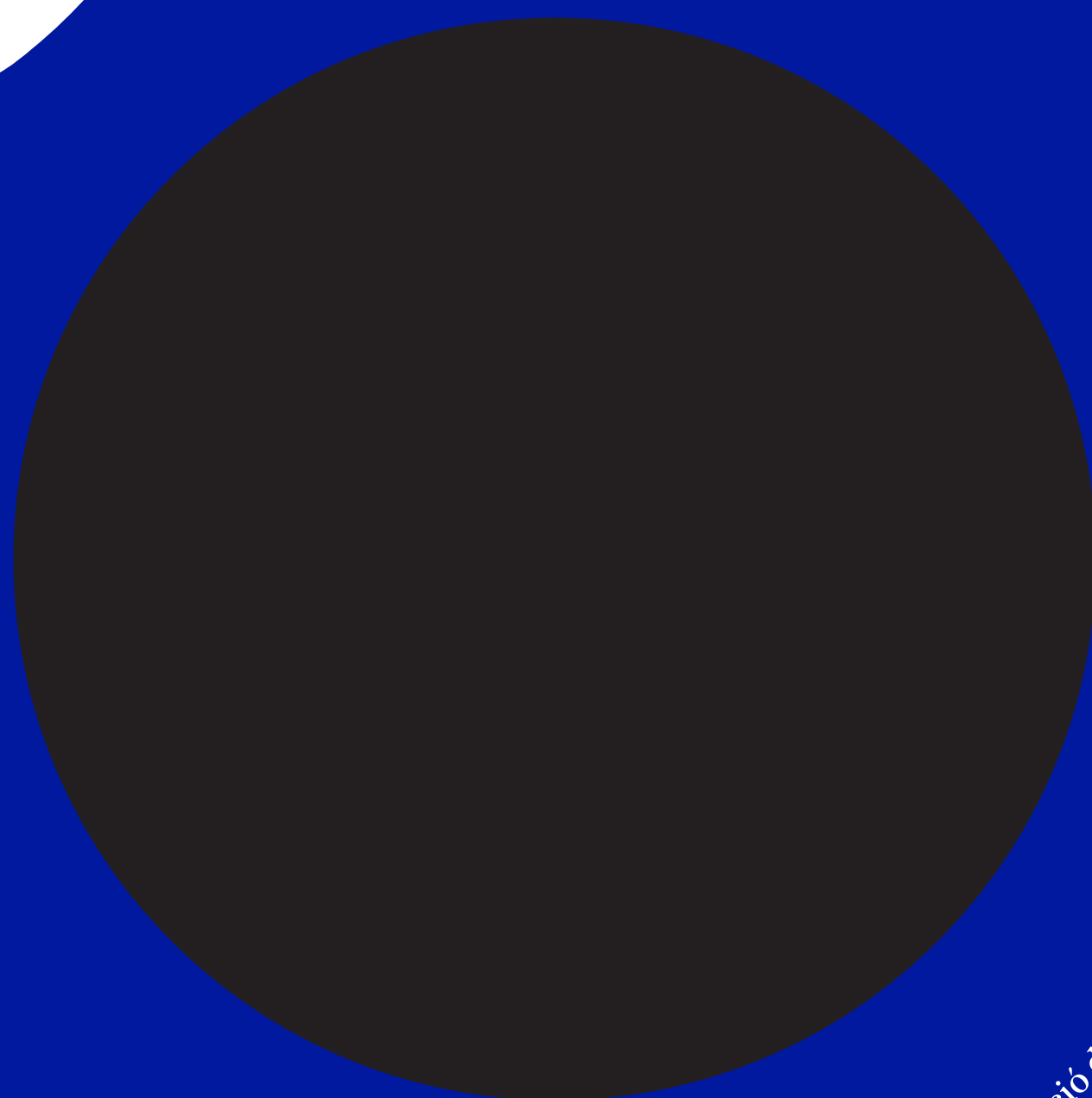

PLEC ELASTIC

Mereotopologia àcida sobre la condició del forat

Roc Jiménez de Cisneros

Pliegue elástico Mereotopología ácida sobre la condición del agujero
Elastic Fold Acid mereotopology on hole complexion

2. 2. – 9. 4. 2017
Arts Sant Mònica

Què és un forat? Aquesta pregunta, aparentment senzilla, connecta immediatament amb el problema següent: podem definir ontològicament què és un forat, tenint en compte el grau enorme de dependència que té amb la matèria sobre la qual apareix? Pot ser que siguin entitats privades de matèria que, tanmateix, no poden existir de manera autònoma respecte d'un suport material? Pot ser que siguin objectes que necessiten altres objectes per poder existir? Quines conseqüències tenen en la matèria, i també en la producció d'objectes? Quines qualitats intrínseques tenen? El forat és una manifestació física de l'absència? Pel que fa a la matèria, és amfitrió o hoste? La seva condició d'obertura és una possibilitat per a la trobada entre la superfície i l'interior de les coses? Com es poden localitzar els forats que no són a la superfície? Són sempre visibles per a l'ésser humà? Els forats podrien significar un canvi de paradigma amb relació a les nostres consideracions sobre la matèria com a alguna cosa sòlida i compacta? Podria ser que la matèria els necessités per existir tant com els forats la necessiten a ella?

Pensa en una realitat material absolutament compacta i impenetrable. Es podria anomenar, per exemple, **Solidland**. Imagina aleshores que li passa alguna cosa extraordinària a dins: un forat. Podria ser minúscul, gairebé imperceptible. Com els forats que produeix el **príó** a l'escorça del cervell d'alguns mamífers. Una proteïna que causa malalties degeneratives, com l'encefalopatia espongiforme, més coneguda com a «malaltia de les vaques boges». Però també podria ser un forat enorme, de la profunditat d'una mina de diamants. Tan gran que mereixés l'apel·latiu de **Big Hole**, o que calgués un plànol per representar-lo. Una imatge que

convertís el forat en informació i eina. O podria ser un forat gegant provocat per una col·lisió de matèria còsmica contra la superfície de la Terra. Un **meteorit** capaç no tan sols de crear un cràter, sinó també de convertir el forat en empremta d'un despreniment del seu lloc d'origen, o també en una font de valor segons paràmetres humans. Com més forats té un meteorit, més preuat és per als seus col·leccionistes. Aquest primer forat podria resultar d'una altra interacció: la que succeeix quan un feix de llum topa amb la matèria, amb un làser capaç de perforar i travessar els materials més sòlids i resistents. Un **raig làser** una mica particular, un amb una trajectòria que es deforma gràcies al so mitjançant una **peça musical** que es manifesta visualment a través de diferents formes i patrons. De manera similar, un **tor**—terme matemàtic que es fa servir en topologia per descriure el que habitualment anomenem *dónut*—es deforma i muta per fer de la mateixa matèria un connector entre diverses formes. Són «plecs elàstics» que entenen la matèria a través de l'inesperat i impossible. Malgrat la seva transformació contínua, els cossos geomètrics posseeixen propietats que romanen inalterades i que no obeeixen a les lleis del nostre entorn físic. Com tampoc no obeeix a determinats codis humans l'existència de **dónuts quadrats**[□], una deformació topològica en la qual el forat queda intacte, però que aquesta vegada és capaç d'alterar una norma cultural. Però, i si aquest primer forat no fos més que una il·lusió òptica? Un joc de percepció semblant al del **Triangle de Kanizsa**, gràcies al qual series capaç de percebre el contorn d'una figura geomètrica que és absent, però que es fa sentir a través d'altres. Un forat que no existeix tridimensionalment—com si formés part de l'univers de Planilàndia—, però que s'ha convertit en part central d'una discussió metafísica que potser mereix i necessita l'aparició d'un nou terme per pensar la matèria i el món: «forativitat».

¿Qué es un agujero? Esta pregunta, aparentemente sencilla, conecta inmediatamente con el siguiente problema: ¿podemos definir ontológicamente lo que es un agujero, teniendo en cuenta su enorme grado de dependencia con la materia sobre la cual aparece? ¿Podrían ser entidades privadas de materia que, sin embargo, no pueden existir de forma autónoma con respecto a un soporte material? ¿Podrían ser objetos que necesitan de otros objetos para poder existir? ¿Cuáles son sus consecuencias en la materia, y también en la producción de objetos? ¿Cuáles son sus cualidades intrínsecas? ¿Es el agujero una manifestación física de la ausencia? Con respecto a la materia, ¿es anfitrión o huésped? ¿Es su condición de abertura una posibilidad para el encuentro entre la superficie y el interior de las cosas? ¿Cómo localizar aquellos agujeros que no están en la superficie? ¿Son siempre visibles para el ser humano? ¿Podrían los agujeros significar un cambio de paradigma con respecto a nuestras consideraciones sobre la materia como algo sólido y compacto? ¿Podría ser que la materia los necesitase para existir tanto como los agujeros a ella?

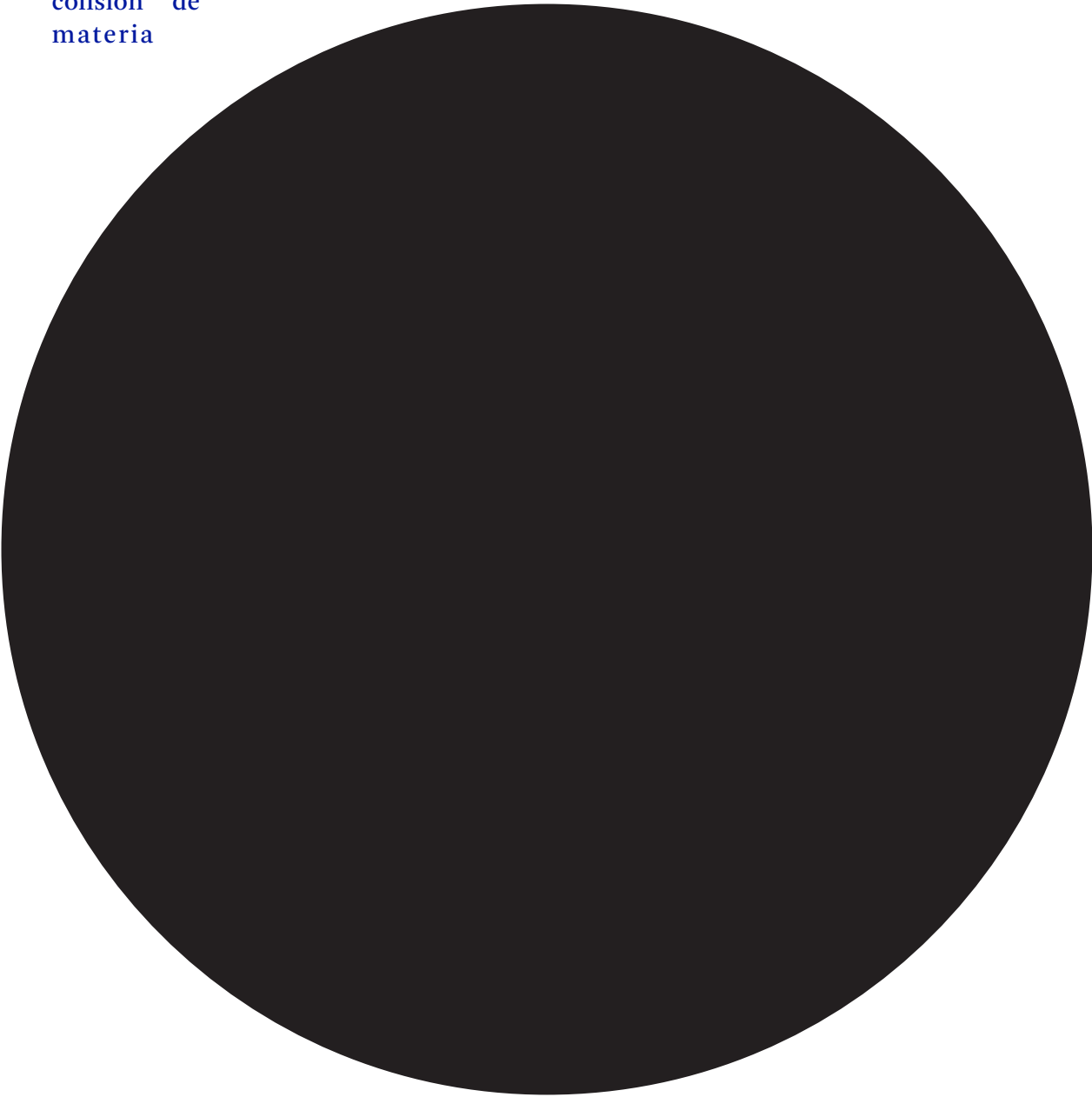
Piensa en una realidad material absolutamente compacta e impenetrable. Podría llamarse, por ejemplo, **Solidland**. Imagina entonces que algo extraordinario sucede dentro de ella: un agujero. Podría ser minúsculo, casi imperceptible. Como aquellos agujeros que produce el **prion** en la corteza del cerebro de ciertos mamíferos. Una proteína que causa enfermedades degenerativas, como la encefalopatía espongiforme, más conocida como la «enfermedad de las vacas locas». Pero también podría ser un agujero enorme, de la profundidad de una mina de diamantes. Tan grande como para merecer el apelativo de **Big Hole**, o como para necesitar ser representado mediante un plano. Una imagen que convierte el agujero en información y herramienta. O podría ser un agujero gigante provocado por una colisión de materia

cósmica contra la superficie de la Tierra. Un **meteorito** capaz no tan solo de crear un cráter, sino también de convertir el agujero en huella de un desprendimiento de su lugar de origen, o también en una fuente de valor según parámetros humanos. Cuantos más agujeros tiene un meteorito, más apreciado es por sus coleccionistas. Este primer agujero podría resultar de otra interacción: aquella que sucede cuando un haz de luz tropieza con la materia, con un láser capaz de perforar y atravesar los materiales más sólidos y resistentes. Un **rayo láser** un tanto particular, uno cuya trayectoria se deforma gracias al sonido mediante una pieza musical que se manifiesta visualmente a través de distintas formas y patrones que van cambiando. De forma similar, un **toro**—el término matemático que se utiliza en topología para describir lo que habitualmente llamamos *dónut*— se deforma y muta para hacer de la misma materia un conector entre varias formas. Son «pliegues elásticos» que entienden la materia a través de lo inesperado e imposible. Pese a su continua transformación, los cuerpos geométricos poseen propiedades que permanecen inalteradas y que no obedecen a las leyes de nuestro entorno físico. Como tampoco obedece a ciertos códigos humanos la existencia de **dónuts cuadrados**[□], una deformación topológica en la que el agujero permanece intacto, pero que esta vez es capaz de alterar una norma cultural. Pero, ¿y si ese primer agujero no fuese más que una ilusión óptica? Un juego de percepción parecido al del **Triángulo de Kanizsa**, gracias al cual serías capaz de percibir el contorno de una figura geométrica que está ausente, pero que se hace sentir a través de otras. Un agujero que no existe tridimensionalmente—como si formase parte del universo de Planilàndia—, pero que se ha convertido en parte central de una discusión metafísica que quizás merezca y necesite la aparición de un nuevo término para pensar la materia y el mundo: «agujeridad».

What is a hole? This seemingly simple question leads immediately to the following problem: can we ontologically define what a hole is, given its enormous degree of dependence on the matter in which it takes shape? Could they be entities deprived of material constitution that, however, cannot exist independently of a material support? Could they be objects that need other objects in order to exist? What are their consequences with regard to matter and the production of objects? What are their intrinsic qualities? Is a hole a physical manifestation of absence? With regard to matter, is it host or guest? Does its status as an opening imply a possibility for meeting between the surface and the interior of things? How can those holes that are not on the surface be found? Are they always visible to human beings? Could holes signify a paradigm shift with respect to our considerations about matter as something solid and compact? Could it be that matter needs them to exist as much as holes need matter?

Think of a material reality that is absolutely compact and impenetrable. It could be called, for example, **Solidland**. Now imagine that something extraordinary happens inside it: a hole. It could be tiny, almost imperceptible. Like those holes produced by a **prion** in the cortex of the brain of certain mammals. A protein that causes degenerative diseases, such as spongiform encephalopathy, better known as mad cow disease. But it could also be a huge hole, as deep as a diamond mine. So big as to deserve the name of **Big Hole**, or to need to be represented by a plan. An image that turns the hole into information and tool. Or it could be a giant hole caused by a collision between cosmic matter and the Earth's surface. A meteorite capable not only of creating a crater, but also of turning the hole into

a sign of its detachment from its place of origin or, also, into a source of value according to human criteria. The more holes a **meteorite** has, the more highly it is prized by collectors. This first hole could be the result of another interaction, one that happens when a beam of light hits matter, a laser capable of piercing and crossing the most solid and resistant materials. A rather unusual **laser beam**, one whose path is deformed by the sound of a **musical piece** that is manifested visually through a range of changing shapes and patterns. Similarly, a **torus** – the mathematical term used in topology to describe what we commonly call a ring doughnut – is deformed and mutates to make, from matter itself, a connector between various forms. These are “elastic folds” that understand matter through the unexpected and impossible. Despite their constant transformation, geometric bodies possess properties that remain unchanged and that do not obey the laws of our physical environment. Nor, for that matter, does the existence of **square doughnuts**[□] obey certain human codes. This is a topological deformation in which the hole remain intact but, this time, is able to alter a cultural norm. But what if that first hole was nothing more than an optical illusion? A play on perception like **Kanizsa's Triangle**, thanks to which you are capable of perceiving the contours of a geometric figure that is absent, but which makes itself felt through others. A hole that does not exist in three dimensions – as if it formed part of the world of Flatland – but which has become the central part of a metaphysical discussion that perhaps merits and needs the emergence of a new term to enable us to think about matter and the world: “hole-ness”.

Activitats		Actividades		Events	
Concert per a làser de Roc Jiménez de Cisneros Claustre de Santa Mònica 9 de Març 19 h	“Like a Surface Waiting for Holes” conferència de Roc Jiménez de Cisneros Espai Residència 28 de Març 19 h <i>Aforament limitat a 30 persones</i>	Concierto para láser de Roc Jiménez de Cisneros Claustre de Santa Mònica 9 de Marzo 19 h	“Like a Surface Waiting for Holes”, conferencia de Roc Jiménez de Cisneros Espai Residència 28 de Marzo 19 h <i>Aforo limitado a 30 personas</i>	Concert for laser by Roc Jiménez de Cisneros Claustre de Santa Mònica March 9th 19.00	“Like a Surface Waiting for Holes” lecture by Roc Jiménez de Cisneros Espai Residència March 28th 19.00 <i>Capacity limited to 30 people</i>

□ Durant el temps de l'exposició, la botiga de donuts Lukumás (Torrent de l'Olla, 169, 08012) oferirà cada dilluns donuts quadrats en substitució del donut clàssic.

□ Durante el tiempo de la exposición, la tienda de donuts Lukumás (Torrent de l'Olla, 169, 08012) ofrecerá cada lunes donuts cuadrados en sustitución del donut clásico.

□ Every Monday for the duration of the exhibition, Lukumás (the doughnut shop located at Torrent de l'Olla, 169, 08012) will offer square doughnuts.

Petros Paschalidis Dónuts Dónuts Doughnuts	Nikolaus Gradwohl Vídeo i modelització en 3D Vídeo y modelado 3D Video and 3D modelling	Santiago Doljanin Assessorament en escultura i modelador en 3D Asesoramiento en escultura y modelador 3D Sculpture consultant and 3D modeller	Amir Gazit Impressió 3D Impresión 3D 3D printing	Oriol Tresserras & Xavier Todó, Taller Vallirana Impressió en serigrafia Impresión en serigrafía Silkscreen printing	Miguel Ángel de Heras Assessorament en UV Asesoramiento en UV UV consultant	Tom Slater Assessorament en làser Asesoramiento en láser Laser consultant
--	---	---	--	--	---	---